

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 208/22

V Lucemburku dne 21. prosince 2022

Rozsudky Tribunálu ve věci T-260/21 | E. Breuninger v. Komise a ve věci T-306/21 | Falke v. Komise

Tribunál zamítl žaloby podniků Breuninger a Falke proti rozhodnutí Komise, jímž se schvalují podpory Německa poskytnuté ve prospěch podniků, které v souvislosti s pandemií covidu-19 utrpěly pokles obratu nejméně 30 %

Rozhodnutí Komise neodporuje zásadě proporcionality, ani zásadě rovného zacházení

Dne 17. listopadu 2020 Německo oznámilo Evropské komisi režim podpor, jehož cílem bylo poskytnout podporu podnikům na jejich nepokryté fixní náklady v souvislosti s pandemií covidu-19 na jeho území. Na základě tohoto režimu mohly být podnikům, které během referenčního období utrpěly pokles obratu nejméně 30 %, poskytnuty podpory až do výše 3 milionů eur.

Komise s odkazem na své sdělení o dočasném rámci pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření koronavirové nákazy COVID-19¹ prohlásila, že oznámený režim je slučitelný s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU². Podle tohoto ustanovení mohou být podpory, které mají napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu, za určitých podmínek považovány za slučitelné s vnitřním trhem.

Dne 2. února 2021 oznámilo Německo Komisi změnu svého režimu podpor spočívající ve zvýšení stropu podpor na 10 milionů eur na podnik a jeho prodloužení do 31. prosince 2021. Tuto změnu, do které se promítly různé změny dočasného rámce provedené Komisí, Komise schválila dne 12. února 2021³.

Německé společnosti E. Breuninger GmbH & Co. a Falke KGaA podaly žaloby znějící na zrušení rozhodnutí Komise, v pozmeněném znění, kterým byl německý režim podpor prohlášen za slučitelný s vnitřním trhem (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tribunál tyto žaloby zamítl, přičemž mimo jiné upřesnil rozsah přezkumu proporcionality rozhodnutí přijatých Komisí na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

Závěry Tribunálu

Tribunál se v první řadě zabýval otázkou legality napadeného rozhodnutí z hlediska čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

¹ Sdělení Komise ze dne 19. března 2020 o dočasném rámci pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření koronavirové nákazy COVID-19 (Úř. věst. 2020, C 91 I, s. 1, dále jen „dočasný rámec“), které bylo změněno poprvé dne 3. dubna 2020 (Úř. věst. 2020, C 112 I, s. 1), podruhé dne 8. května 2020 (Úř. věst. 2020, C 164, s. 3), potřetí dne 29. června 2020 (Úř. věst. 2020, C 218, s. 3), počtvrté dne 13. října 2020 (Úř. věst. 2020, C 340 I, s. 1) a popáté dne 28. ledna 2021 (Úř. věst. 2021, C 34, s. 6).

² Rozhodnutí Komise C(2020) 8318 final ze dne 20. listopadu 2020 o státní podpoře SA.59289 (2020/N) – Německo covid-19 – Podpora na nepokryté fixní náklady (Úř. věst. 2022, C 124, s. 1).

³ Rozhodnutí Komise C(2021) 1066 final ze dne 12. února 2021 o státní podpoře SA.61744 (2021/N) – Hromadné oznámení změn o úpravě režimů podpor povolených podle dočasného rámce, zejména v důsledku páté změny dočasného rámce (Úř. věst. 2021, C 77, s. 18).

V tomto ohledu žalobkyně tvrdily, že Komise porušila zásady proporcionality a rovného zacházení, když schválila kritérium způsobilosti stanovené německým režimem podpor. Podle uvedeného kritéria byl přístup k režimu podpor vyhrazen pro podniky, které v referenčním období utrpěly pokles obrátu nejméně 30 % ve srovnání se stejným obdobím v roce 2019.

Úvodem Tribunál zamítl námitku nepřipustnosti, kterou uplatnila Komise a která vycházela z toho, že v napadeném rozhodnutí bylo správně uplatněno kritérium způsobilosti uvedené v odstavci 87 dočasného rámce, jehož platnost žalobkyně nezpochybnily. Je pravda, že z judikatury v tomto ohledu vyplývá, že dodržení domněnky legality unijních právních aktů může zabránit tomu, aby byla zkoumána opodstatněnost rozhodnutí, které představuje pouhé použití konečného aktu s obecnou působností se závaznými právními účinky vůči třetím osobám, jestliže nebyla zpochybněna platnost tohoto aktu s obecnou působností. Tak tomu však není v případě, kdy Komise stejně jako v projednávané věci uplatňuje pravidla chování, která přijala za účelem omezení výkonu vlastní posuzovací pravomoci v rámci použití čl. 107 odst. 3 SFEU a která sama o sobě nevyvolávají závazné právní účinky.

Pokud jde o soulad kritéria způsobilosti stanoveného německým režimem podpor a schváleného napadeným rozhodnutím se zásadou proporcionality, Tribunál připomněl, že dodržení uvedené zásady opatřením zahrnuje tři složky. První složka se týká jeho vhodného charakteru, a sice jeho způsobilosti k dosažení sledovaného legitimního cíle. Druhá složka se týká jeho nezbytnosti a vyžaduje, aby uvedeného legitimního cíle nemohlo být dosaženo méně omezujícími, avšak stejně vhodnými prostředky. Konečně třetí složka se týká jeho přiměřeného charakteru, a sice neexistence nevýhod, které jsou v nepoměru ke sledovaným cílům.

Pokud jde o výtku vycházející z porušení zásady rovného zacházení, Tribunál kromě toho uvedl, že okolnost, že kritérium způsobilosti pro německý režim podpor, které je založeno na ztrátě obrátu posuzované na úrovni dotřených podniků, vede k rozdílnému zacházení s podniky podle toho, zda byla pandemií covidu-19 zasažena celá jejich činnost nebo jen její část, sama o sobě neznamená jeho protiprávnost. Naproti tomu je třeba ověřit, zda je toto rozdílné zacházení odůvodněno s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, což předpokládá, že uvedené kritérium je vhodné, nezbytné a přiměřené k nápravě vážné poruchy v hospodářství dotyčného členského státu. Výtka vycházející z porušení zásady rovného zacházení tedy v podstatě splývá s výtkami vycházejícími z porušení zásady proporcionality v jejich jednotlivých složkách.

Po těchto upřesněních **Tribunál zamítl jednotlivé výtky zpochybňující vhodnost, nezbytnost a přiměřenost kritéria způsobilosti pro režim podpor, který byl schválen napadeným rozhodnutím.**

V tomto rámci Tribunál zejména zdůraznil, že i když žalobkyně mohou zpochybnit nezbytnost uvedeného kritéria způsobilosti, které vychází z dočasného rámce, tím, že navrhnou nějaké alternativní kritérium, které Komise uplatnila v jiných rozhodnutích, takové výtky by bylo možné vyhovět pouze v případě, že by toto alternativní kritérium zjevně prokazovalo nedostatek nezbytnosti zpochybňovaného kritéria způsobilosti. Tribunál nadto podotkl, že návrh žalobkyň použít coby alternativní kritérium způsobilosti ztráty v oblastech činností zasažených pandemií covidu-19 bez zohlednění situace dotyčného podniku jako celku by měl na Německo zásadnější rozpočtové dopady než kritérium způsobilosti přijaté Komisí. Je tedy nutno konstatovat, že alternativní kritérium navrhované žalobkyněmi nepředstavuje „stejně vhodné“ opatření, které může prokázat, že kritérium způsobilosti přijaté Komisí není nezbytné.

Pokud jde o omezující účinky na hospodářskou soutěž, které podle žalobkyň vyvolalo **kritérium způsobilosti pro schválený režim podpor** ve vztahu k podnikům, u nichž byly pandemií covidu-19 zasaženy pouze některé jejich činnosti, a tudíž byly nuceny věnovat některé ze svých zdrojů pocházejících z činností, které nebyly ovlivněny pandemií, na financování činností touto pandemií ovlivněných, Tribunál konstatoval, že toto kritérium **v každém případě není příčinou omezujících účinků na hospodářskou soutěž, které by byly zjevně nepřiměřené cíli sledovanému německým režimem podpor, totiž zajištění životaschopnosti podniků zasažených pandemií covidu-19.**

Na rozdíl od toho, co uvedly žalobkyně, nelze dále tvrdit, že Komise porušila povinnost individuálního přezkumu

oznámeného režimu podpor. Žalobkyně v tomto ohledu neprokázaly existenci výjimečných okolností vlastních schválenému režimu podpor, které by byly důvodem, aby Komise v napadeném rozhodnutí nepoužila kritérium způsobilosti uvedené v dočasném rámci.

Tribunál ve druhé řadě zamítl i žalobní důvod žalobkyň vycházející z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU. Žalobkyně v podstatě tvrdily, že Komise tím, že schválila oznámený režim podpor bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení, porušila procesní práva, která žalobkyním vyplývají z tohoto ustanovení.

Tribunál v tomto směru uvedl, že tento žalobní důvod má ve skutečnosti podpůrnou povahu pro případ, kdy by Tribunál nezkoumal výtky týkající se opodstatněnosti posouzení oznámeného režimu podpor. Vzhledem k tomu, že tyto výtky byly přezkoumány, tento žalobní důvod postrádá uváděný účel. Tento žalobní důvod nadto stručně přebírá argumenty uplatněné v rámci výtek týkajících se opodstatněnosti posouzení podpory, a postrádá tedy samostatný obsah.

S ohledem na tyto úvahy **Tribunál žaloby žalobkyň zamítl.**

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudků ([T-260/21](#) a [T-306/21](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎(+352) 4303 5499

Zůstaňte ve spojení!

